

“Vull quedar-me a Girona”

“No és només la seva arribada, sinó que la resta de jugadors ens sentim més còmodes”, diu sobre Marc Gasol i el salt que fa l'equip amb ell
“L'objectiu és que el club continuï creixent”

Josep Franch, ahir al pavelló de Fontajau QUIM PUIG.

Josep Franch (1,90 m, 1991) és el base titular del Girona en el segon curs de l'equip a la LEB Or, la categoria en què el badaloní va jugar al Melilla i al Breogán (2015-17), després de la seva etapa a l'ACB amb el Joventut, l'UCAM, el Betis i el Guipúscoa. Venia de la Pro B francesa i vol continuar a Girona molt temps. “Per segon cop, primer al març i ara”, diu sobre la covid-19, que ha agafat dos cops i, per això, es va passar 10 dies a casa confinat amb la seva parella. “Vam fer l'escudella nosaltres i tot”, explica el segon jugador en minuts de l'equip, darrere d'Èric Vila, i el tercer en valoració només superat per Sàbat i Delgado.

Com està l'equip? És una situació complicada, no t'ho esperes i de cop i volta veus que a l'entrenament del matí un parell de jugadors no venen. Ens hem d'adaptar a la situació i intentar entre els que estem entrenant-nos sumar una mica més. Els jugadors de l'EBA ens estan ajudant i fan una feina molt bona. Des del 17 de desembre que no tenen partit. Com ho veuen? Els jugadors el que volem és jugar i haver d'aturar-nos per aquestes circumstàncies, que se'ns escapen una mica, fa que haguem d'estar preparats per als pròxims partits. Hem de tenir cap, regular-nos perquè molts hem estat aturats i de mica en mica seguir treballant i continuar amb la dinàmica dels entrenaments: la feina és molt bona i s'haurà de veure reflectida a la pista quan toqui. Diu que s'entrenen molt bé, una de les qüestions que més repetia Carles Marco durant la ratxa

de derrotes, que va arribar a set. Han passat per fases molt diferents aquest curs... El que més ens ha ajudat és la presència d'en Marc [Gasol] a la pista. És veritat que s'entrenava amb nosaltres des de la pretemporada però competir amb ell i veure tot el que aporta, tant en atac com en defensa, ens ha permès fer un salt de qualitat brutal: l'equip té més confiança i molts dels tirs que aconseguíem trobar alliberats i que abans no entraven ara sembla que hi ha més espai i que entren. No és només la seva arribada, sinó que la resta de jugadors ens sentim més còmodes a la pista. Individualment deuen tenir menys pressió, però com a equip són el rival a batre per tothom. Abans també es notava, tot i que no jugués: tenir-lo com a president també es nota i cap dels equips contra els quals havíem jugat abans havia sortit adormit. Pot passar en alguns partits, però a nosaltres mai. Tenir la seva figura, ser el Bàsquet Girona, un club important, i la història que a la ciutat la gent sap que s'hi ha viscut bàsquet ACB i el fet que s'hi vol tornar en un futur, és una pressió que es trasllada. Tothom surt a guanyar-nos. Quan vostè fitxa, ell encara era dels Lakers. Hi influeix, que hagués manifestat que volia jugar amb l'equip, tard o d'hora? Quan vaig acabar la temporada a França vaig dir al meu agent que en principi volia continuar allà, però que si hi havia una opció de tornar a la lliga espanyola la meva primera opció i pràcticament l'única era venir a Girona. És un projecte que segueixo des que estaven jugant a EBA perquè el meu germà jugava contra ells i conec com funciona. És un projecte molt il·lusionant i ja no només per tenir la figura de Marc

al darrere, que òbviament li dona un valor afegit molt i molt gran, sinó que és ambiciós i format per gent jove que té ganes de treballar, millorar i dur el bàsquet gironí com més amunt millor. És molt atractiu i tenir-lo com a jugador li dona una altra dimensió. Hi ha molta diferència, de la LEB Or a la Pro B? És bastant diferent, el joc. Al final són deu jugadors i una pilota però és molt més físic i menys tàctic. A nivell d'exigència és més elevat i m'ha servit per incorporar la part més física al meu joc que potser fins ara no ho era tant. Ara puc fer esforços més continuats i m'ha fet millor jugador. Abans que s'incorporés el president el pes de l'equip el duien vostè i Albert Sàbat, els bases, que fins i tot jugaven junts. I amb Jawara lesionat ve la mala ratxa. Fins que es va lesionar vam competir molt bé i vam guanyar partits difícils. Després ens va costar més, també l'Èric Vila havia de jugar més a dins i ell es troba més còmode de 3. Tot l'equip es va haver d'adaptar i segurament algun jugador també va estar per sota del nivell en aquells partits. Sap greu perquè la feina durant la setmana era molt bona i vam entrar en una dinàmica molt negativa: la falta de confiança ens va passar factura. Però vam competir i en molts partits, com a Càceres, que ens van guanyar amb un triple puntejat per dos jugadors a 2 segons, i vam tenir possibilitats fins al final. Ens va faltar un punt de sort. Ara venen tres partits seguits a fora, en pistes d'equips de dalt com ara l'Oviedo, l'Estudiantes i el Lleida. Guanyar-los tots els situaria com un aspirant a tot? Intentarem guanyar-los tots, és la nostra mentalitat i ens preparam per a això. Aquests dies que hem treballat més en nosaltres i no tant en el rival per no ser tan previsibles anem millorant. Des del vestidor i del mateix club són molt prudents, però guanyar-ho tot vol dir pujar a l'ACB. Fins no fa gaire encadenàvem set derrotes seguides i ningú hi pensava. No ens hem de tornar bojos i pensar que està tot fet. L'objectiu és que el club continuï creixent i l'any passat fins a l'última jornada no s'entra al play-off. El que volem és seguir progressant. Es dona a conèixer amb el seu debut a l'ACB el 2009/10. Queda molt, però deu motivar tornar-hi. Vaig signar per dues temporades amb l'opció de poder seguir més temps. Vull quedar-me a Girona i ser-hi una peça important. Estar-hi a gust com fins ara i ajudar el bàsquet gironí a anar cap amunt. He vingut amb una idea molt clara, soc ambiciós i vull que el projecte creixi.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 08-01-2022, Pàgina 6

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/2082367-vull-quedar-me-a-girona.html>